10de Jaargang Curaçao den 21n. October 1893 N° 512

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voorelken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE. PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Het is de schuld van den Paus!

Onder dezen titel verscheen van de hand des bekenden Redakteurs Saint Geneste in de Figaro een uitgebreid artikel waarvan wij een paar hoofdpunten medeelen. Hier en daar moge de Lezer in bedenking nemen, dat het geen redakteur is van een katholiek blad, die dit artikel schreef.

"Lieve lezers — zegt de schrijver — er is een groot onweer over het hoofd des Pausen losgebarsten. Men schrijft openbare gebeden uit voor zijne bekeering, men houdt novenen voor het heil zijner ziel, en toch geloof ik dat menige verzachtende omstandigheid voor Hem mag pleiten. Zooals ik reeds hierboven, (in het eerste gedeelte van zijn artikel) aangetoond heb, heeft de Paus — duidelijk ziende, dat hoe harder men hier schreeuwde: weg met de Republiek! Leve de Kerk! de republiek meer en meer in aanzien steeg en de Kerk te feller vervolgd werd— heeft de Paus, zeg ik, gemeend, dat op dien voet niet moest worden doorgegaan.

Hij heeft gezegd: mijn goede buren aan de andere zijden der Alpen, noemen dat, fransche manier en zij gaan er zeer groot op, omdat het inderdaad flinker, ridderlijker is; zoo iets geeft gelegenheid om mooier redevoeringen te houden; maar dewijl menop die wijs zeker geslagen wordt, houd ik het liever bij de italiaansche methode, dat wil zeggen, bij een vruchtbare politiek, met wier hulp de republikeinen de macht in handen hebben gekregen. En ik moet nederig bekennen, dat ik hierin met den H. Vader geheel dezelfde zienswijze ben toegedaan.

Mijns erachtens ligt de kwaal niet daarin dat de Paus deze gedragslijn gevolgd heeft, maar wel hierin, *dat Hij haar niet eerder heeft kunnen voorschrijven.* De kwaal ligt hierin, dat de H. Stoel niet sinds 71 de weg is ingeslagen die zij den Franschen nu aanwijst. Niet Leo XIII, heeft de partij der monarchisten naar huis gezonden, maar het zou eer zijn voorganger zijn, die een groot deel der conservatieve partij van zich had vervreemd....

Op het tijdstip, dat Leo XIII het bestuur der Kerk aanvaardde was de wanorde groot en zag men alom niets dan ruïnen. Op Hem viel de ondankbare taak om het gepleegde kwaad te herstellen.

God weet hoe moeielijk die zending was; van de katholieken te verkrijgen dat zij de republiek zouden aanvaarden uit de handen van den heer Carnot, terwijl zij die van den Maarschalk hadden versmaad, De *Univers* te bevelen zich aan de zijde der opportunisten te voegen en dit op een oogenblik dat dezelfde *Univers* den hertog van Magenta „het zwaard van Sedan" noemde; men begrijpt; dat dit niet gemakkelijk ging. Daar hoorde veel toe, maar vooral veel moest worden ontzien....

Nu mag men zeggen, dat de overgang tot plotseling was, dat hij niet genoeg was voorbereid, dat dit een tooneelstuk zonder pauze scheen; dat alles te officieel van Rome was uitgegaan en dat men de roomsche candidaten een klerikaal etiquette op den rug plakte. En vooral, dat men te voren niet gewaarschuwd had, dat de naam *Ralliè* afschuwlijk was, omdat het den schijn had, als wilde men zich weer aan de Freycinets en Rouviers verbinden, wat waarlijk niet weinig hard viel, nadat het voor Thiers en Mac-Mahon geweigerd was.

Dat alles, ik erken het, zijn laakbare fouten, maar te beweren dat dit van den zijde des Pausen gekomen is, dat is eenvoudig schertsen. Integendeel, *de laatste verkiezingen zijn een triomf voor Leo XIII geweest,* wijl zij bewezen hebben dat het idee van monarchie voor het algemeen stemrecht niet meer bestond en dat bijgevolg het niet de monarchisten waren, die de Kerk verdedigden, maar wel de Kerk, die de monarchisten hielp kiezen.

Hadden de conservatieven zich met eigen krachten kunnen doen kiezen, dan zou men nog iets van hun protesteeren begrijpen; maar na hun ontzettenden nederlaag is het waarlijk kluchtig, hen den Paus te hooren verwijten, dat Hij, tot slaging hunner candidaten, er den H. Stoel niet voor heeft willen spannen.

De revolutionnairen en socialisten hebben hun overwinning slechts hieraan te danken, dat de conservatieven twintig jaar lang met hen moegestemd hebben, om de Regeering te bestrijden, die aan het bewind was.

't Is inderdaad gemakkelijk te zeggen: "het is 's Pausen schuld!" De Paus heeft daar overal geen deel in. De Paus heeft Thiers en Mac-Mahon niet van hun zetel gestooten! De Paus heeft geen 75 radicalen in den Senaat gebracht! De Paus heeft de Boulange- en Panama-zaak niet uitgevonden! Het was de Paus niet, die, na onze prinsen achter een gedegradeerden soldaat geplaatst te hebben, hen af heeft doen dalen in al de modderpoelen van Parijs.

Neen! dat hebben de conservatieven uitgedacht. Zij waren op weg, om, na de vlag der monarchie in flarden gehaald te hebben, Frankrijk in stukken te scheuren.

De Paus is tusschenbeide getreden, toen alles overhoop lag. Hij naderde die ruïnen en heeft eenvoudig getracht er nog iets van op te bouwen; maar de nakomelingschap zal getuigen, dat Hij, voor wat er verkeerds uit volgen mocht, in geenen deele aansprakelijk is.

En wat helpt ook die beschuldiging? Ik vraag ieder man, die te goeder trouw is: is de tot heden gevolgde methode goed? Niet, welnu, dan moet men iets anders beproeven.

Van twee kwaden moet men het minste kiezen; met de liberalen moet men tegen de opportunisten stemmen — met de opportunisten tegen de radicalen — met de radicalen tegen de communemannen......

O, voorzeker, dat is geen schitterende politiek; dat geeft geen gelegenheid om prachtige redevoeringen te houden, en schoone artikels te schrijven; maar dat bewijst, dat men zijn vaderland lief heeft.... En wellicht wordt dat vaderland op het oogenblik genoeg bedreigd, om het dat blijk van gehechtheid te schenken."

—

Nog eenmaal, onze lezers verliezen niet uit het oog, dat het in het algemeen geen vurige vereerder der Pausen is, die dit artikel schreef. Maar de oprechtheid straalt in dit artikel helder door en wat ons daarin het aangenaamst aandoet, is, dat hij waar noemt, wat hij meent waar te moeten noemen, ook al wenschte hij het wellicht voor zich zelven liever anders.

„De verkiezingen in Frankrijk zijn een eer en triomf voor Leo XIII", heeft hij den moed te zeggen.

Dat verklaren allen die onpartijdig oordeelen!

Generaal Miribel.

Een donkere schaduw is er gevallen op de vreugde der fransche chauvinisten. Generaal de Miribel, chef van den Generalen Staf — de man, op wien, volgens *Figaro* „gerekend" was voor het opperbevelhebberschap in den toekomstigen *revanche*-oorlog tegen Duitschland — is, juist nu de russische vloot in aantocht is en men zulke groote verwachtingen koesterde, *overleden!* Maandag 11 Sept. was de generaal te Chauderive, bij Grenoble, van het paard gevallen en, met een voet in den stijgbeugel hangende, voortgesleept en zoo deerlijk verwond, dat zijn toestand terstond hopeloos was. Hij werd naar het kasteel Chatelard gedragen, waar hij logeerde, en in allerlei werden doctoren ontboden uit Grenoble en Lyon; maar hun hulp vermocht geen redding te brengen, en in den nacht van Maandag op Dinsdag bezweek de generaal reeds.—Hij was 14 Sept. 1831 geboren, en zou dus morgen zijn 62e levensjaar voltooid hebben. Als tweede-luitenant der rijdende artillerie was hij in Mei 1855 naar de Krim gezonden, waar hij deelnam aan de bestorming van Sebastopol. In 1859 verwierf hij bij Magenta het kruis van het Legioen van Eer, maar werd bij Solferino zwaar gewond aan beide handen. Als kapitein nam hij in 1864—67 deel aan den veldtocht in Mexico, en kreeg bij de bestorming een schampschot aan het hoofd. In 1867 benoemd tot lid der intern. Commissie te St. Petersburg tot regeling van het gebruik van ontplofbare stoffen, bleef hij daar als militair attaché tot September 1870, toen hij in den fransch-duitschen oorlog het commando kreeg over een divisie artillerie te Parijs. Bij de gevechten van Champigny en Buzenval voerde hij het bevel voor een brigade infanterie en onderscheidde zich roemrijk. In 1877, nadat hij juist de duitsche manœuvres in het Rijnland had bijgewoond, werd hij chef van den Gen. Staf; in 1879 commandant der artillerie te Orleans, en in 1881 opnieuw chef van den Generalen Staf.

Generaal De Miribel was een uiterst bekwaam man, en Gambetta, die het belang ervan inzag, de leiding des legers in ééne hand te leggen, koos hem daarvoor uit. Maar .... De Miribel was een braaf Katholiek! Daarom was hij veroordeeld in de oogen der vrijmetselarij. Deze beschuldigde Gambetta van clericalisme en intrigeerde zoo lang, tot De Miribel viel. In 1890 zag echter het maçonniek gouvernement ook in, dat het noodzakelijk was, het opperbevel over het leger aan een bekwaam officier toe te vertrouwen, en zelfs wist het daarvoor niemand beter te kiezen dan De Miribel.

„Helaas," klaagt de *Univers,* „deze schoone en grootsche, echt Christelijke figuur is verdwenen.... En intusschen laten de vaderslandsloozen zich door Duitsch geld in de Kamer brengen....

„Chanzy verdween, en na hem, Courbet. Na Courbet, De Miribel. Alle hoofden verdwijnen, en die welke nog boven de heffe uitsteken, hetzij links of rechts, worden door het algemeen stemrecht weggeslagen.

„Tot hoeverre wil de Voorzienigheid hare straffende hand uitstrekken?"

Eduard Drumont ziet geen ander middel om Frankrijk uit zijn ellendigen toestand te verlossen, dan dat er een of ander bekwaam of vastberaden officier opsta, die met kracht het kwaad uitroeit en de rust herstelt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 15 dezer maand N°. 641 is aan den heer J. C. B. Forbes, 2e. Commies, een binnenlandsch verlof voor den tijd van eene maand verleend.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 17 dezer maand N°. 644, is de heer Mr. P. F. de Haseth Evertsz, lid van het Hof van Justitie alhier, voor den tijd van twee jaren benoemd tot Rechter Commissaris, belast met de instructie van strafzaken bij dat Hof.

Z. D. Hw. Mgr. H. A. M. Joosten heeft in dank ontvangen de som van 50 gulden, door het Montefiore-fònds voor de katholieke armen van Curaçao uitgekeerd.

De *Caracas* van de *Red D Line,* een stoomboot die gewoon is stipt op tijd aan te komen, maar dezen keer sedert den elfden vergeefs gewacht werd, is jl. Zondagmorgen, 15 Oct., alhier aangekomen tot onbeschrijfelijke vreugde van de geheele stad in het algemeen en achtenswaardige familiën in het bijzonder.

De ongewone vertraging, welke hier zooveel angst heeft verwekt, is veroorzaakt door een vreeselijken storm, die bemanning en passagiers niet minder dan twee en zeventig uren in doodsgevaar deed verkeeren. Den achtsten, twee dagen na het vertrek uit New-York begon de zee geweldig onstuimig te worden, en van den negenden tot den twaalfden speelde de woeste orkaan zijn verschrikkelijk spel met het arme schip, dat zijn behoud na de Voorzienigheid aan het plichtbesef van kapitein, officiërs en bemanning en aan de betrekkelijke kalmte der passagiers te danken heeft.

De stoomboot zelf heeft geen noemenswaardige averij bekomen, maar onder de kloeke bemanning waren ongelukkig eén drietal vrij ernstig, en verder eenige lichter gekwetsten en gekneusden.

De passagiers bevonden zich allen wel, maar tot ons leedwezen vernamen wij, dat onze algemeen geachte

medeburger de heer Jacob van Kleunen, die met twee neefjes den schrik en de vermoeienis der gevaarlijke reize heeft uitgestaan sedert een paar dagen ongesteld is.

Met de behouden aankomst echter, wenschen wij allen geluk.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

C. Bakker, Antonia Hoffman, Manuel Perez, Isberta Polonia, Luisa M. Herrera, W. C. Evertsz, M. F. Curiel, Marchena & C°. en een aangeteekende brief geadresseerd aan Chumaceiro & de Lima.

NEDERLAND.

STATEN-GENERAAL.

Vereenigde Zitting der beide Kamers op DINSDAG 19 SEPTEMBER 1893, tot opening van de gewone Vergadering der Staten-Generaal.

De heer mr. A. Van Naamen van Eemnes, die den voorzitterstoel inneemt, opent, nadat de leden der beide Kamers zich in de zaal, bestemd voor de zittingen der Tweede Kamer, vereenigd hebben, tegen half één uur de vergadering en doet een Koninklijk besluit van 9 September jl. houdende zijn benoeming tot voorzitter der Eerste Kamer gedurende de aanstaande zitting, door den griffier dier Kamer voorlezen.

De ministers, hoofden van ministerieele departementen, de kanselier der beide orden en de leden van den Raad van State vervoege zich te één uur mede in de vergaderzaal.

De voorzitter benoemt een commissie van acht leden, uit de beide Kamers, die H. M. de Koningin-Regentes in- en uitgeleide zullen doen.

H. M. de Koningin-Regentes, die zich, op de in het programma voor de opening van de vergadering omschreven wijze, door het Noordeinde, de Hoogstraat, de Gravenstraat, over het Buitenhof en Binnenhof naar het gebouw der Staten-Generaal begeven heeft, wordt in het vergaderzaal binnengeleid door de commissie uit de vergadering, voorafgegaan door den ceremoniemeester, de kamerheeren, de groot-officieren en den opper-ceremoniemeester.

De grootmeesteres en de dienstdoende dame du palais van H. M. de Koningin-Regentes plaatsen zich onmiddellijk achter H. M.

De groot-officieren en de gouverneur der residentie plaatsen zich achter den koninklijken zetel, de kamerheeren *rechts* en de officieren van het militaire huis *links* van den troon.

H. M. de Koningin-Regentes plaatst zich op den voor haar bestemde zetel naast den troon en houdt de volgende

OPENINGSREDE.

Mijne Heeren!

Met dankbaarheid mag Ik, bij de opening der gewone zitting van de Staten-Generaal, in menig opzicht bevredigende mededeelingen doen omtrent den algemeenen toestand des lands.

De betrekkingen tot alle buitenlandsche Mogendheden zijn van den meest vriendschappelijken aard. Aan Mijne uitnoodiging, tot verschillende regeeringen gericht, om een regeling voor te bereiden van onderwerpen van internationaal privaatrecht, is op welwillende wijze gevolg gegeven.

Zee- en landmacht kwijten zich zoowel hier te lande als in de koloniën, bij voortduring op de meest loffelijke wijze van hare taak.

De uitkomsten van den oogst zijn, tengevolge van langdurige droogte in den voorzomer, op onderscheidene plaatsen minder gunstig. De toestand van den veestapel is over het algemeen voldoende. In dien van handel, nijverheid en scheepvaart kwam geene merkbare verandering.

De algemeene gezondheidstoestand is bevredigend. Voor een ernstige uitbreiding der besmettelijke ziekten, welke ten vorigen jare de volksgezondheid en den veestapel zoozeer bedreigden, mochten wij tot dusverre bewaard blijven.

Gedurende dit zittingsjaar wacht U opnieuw hoogst gewichtige arbeid. Voor de verdere behandeling en afdoening der aanhangige wetsvoordracht tot regeling van het kiesrecht voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal en voor de Provinciale Staten, roep Ik in de eerste plaats Uwe medewerking in.

De nog aanhangige wetsontwerpen blijven aan Uwe overweging aanbevolen.

Het ontwerp eener wet op de krijgstucht wordt aan Uwe beraadslaging onderworpen. Ook andere verbeteringen onzer wetgeving zullen U worden voorgedragen.

De toestand van 'sRijks geldmiddelen is voldoende. De verhooging der belastingen wordt niet geëischt en de beschikbare middelen zijn toereikend voor de behoeften van den dienst.

Een ontwerp van wet in het belang van de gezondheid en veiligheid in fabrieken en werkplaatsen zal U worden aangeboden.

Tot verbetering der bestuursinrichting in Nederlandsch-Indië zullen U voorstellen worden gedaan.

Opnieuw, Mijne Heeren, doe Ik met vertrouwen een beroep op Uwen ijver en op Uwe toewijding.

Moge Uw arbeid, onder Gods zegen, strekken tot blijvend welzijn van ons dierbaar vaderland.

In naam der Koningin, verklaar Ik de gewone zitting der Staten-Generaal te zijn geopend.

H. M. de Koningin-Regentes verlaat daarop de vergaderzaal, uitgeleide gedaan door de commissie, waarna zij met denzelfden trein, waarmede H. M. is gekomen, naar het paleis terugkeert. De stoet neemt den weg van het Binnenhof, over den Korten Vijverberg, den Langen Vijverberg, de Plaats, door het Noordeinde naar het paleis.

Haar Majesteit werd overal langs haar weg door een talrijke menigte, waaronder vele vreemdelingen, met geestdrift toejuicht.

STATEN-GENERAAL.
EERSTE KAMER.

ZITTING van WOENSDAG 20 SEPTEMBER.

De VOORZITTER opent te 11.15 uren de vergadering en deelt mede, dat door de Afdeelingen zijn benoemd:

tot voorzitters de heeren Fransen van de Putte, Van Nispen tot Pannerden, Smits, Van Eijsinga en Pijnappel:

tot ondervoorzitters de heeren Van Roijen, Verheijen, Nebbens Sterling, Coenen en E. Cremers:

tot leden der commissie voor het ontwerpen van het adres van antwoord op de Troonrede de heeren Van Welderen Rengers, van Nispen tot Pannerden, Van Lier, Melvil van Lijnden en J. Prins:

dat voorts benoemd is tot voorzitter der commissie voor de verzoekschriften de heer L. Van Nispen;

dat het ontwerp-adres van antwoord op de Troonrede is ter tafel gebracht. Wordt naar de afdeelingen verzonden.

De openbare vergadering wordt hierop tot 4 uren geschorst.

Bij de hervatting der werkzaamheden wordt het volgend concept van het Adres van Antwoord op de Troonrede ter tafel gebracht:

Mevrouw!

1. De Eerste Kamer der Staten-Generaal vernam met erkentelijkheid de in menig opzicht bevredigende mededeelingen omtrent den algemeenen toestand des lands, die Uwe Majesteit mocht doen bij de opening van de gewone zitting der Staten-Generaal.

2. Wij verheugen ons te vernemen, dat de betrekkingen tot alle buitenlandsche Mogendheden van den meest vriendschappelijken aard zijn. Met ingenomenheid werd door ons de mededeelingen ontvangen, dat op welwillende wijze gevolg is gegeven aan de uitnoodiging door Uwe Majesteit tot verschillende regeeringen gericht, om een regeling voor te bereiden van onderwerpen van internationaal privaatrecht.

3. De voortdurend loffelijke plichtsbetrachting van zee-en landmacht, zoowel hier te lande als in de koloniën, waardeeren wij in hooge mate.

4. De mededeelingen van Uwe Majesteit aangaande de uitkomsten van den oogst, den toestand van den veestapel en dien van handel, nijverheid en scheepvaart trokken onze belangstellende aandacht.

5. Vurig hopen wij, dat de algemeene gezondheidstoestand bevredigend moge blijven en het Rijk voor uitbreiding van besmettelijke ziekten bewaard worde.

6. Met voldoening hoorden wij Uwe Majesteit verzekeren, dat de toestand van 's Rijks gelmiddelen bevredigend is, dat verhooging der belastingen niet wordt gevorderd en de beschikbare middelen toereikend zijn voor de behoeften van den dienst.

7. Overtuigd, dat gedurende dit zittingjaar ons op nieuw een hoogst gewichtige taak wacht, zijn wij bereid haar met ijver en toewijding te aanvaarden.

8. Met Uwe Majesteit vereenigen wij ons in den wensch, dat onze arbeid, onder Gods zegen, strekke tot blijvend welzijn van ons dierbaar vaderland."

Het adres wordt terstond aan de orde gesteld en zonder discussie paragraafswijze goedgekeurd.

Het zal H. M. worden aangeboden door de leden der commissie van redactie met den Voorzitter.

Daarna werden herbenoemd als leden der huishoudelijke commissie de heeren Viruly en Vlielander Hein.

Ingekomen een Kon. besluit, houdende benoeming van den heer mr. J. G. Gleichman tot voorzitter der Tweede Kamer.

Wordt mededeeling gedaan van verschillende ingekomen stukken.

De VOORZITTER stelt voor aanst. Vrijdag aan te vangen met de beraadslaging over de wetsontwerpen nopens het faillietrecht en de bedrijfsbelasting.

De heer MULLER stelt voor de discussie liever Maandag aan te vangen, wijl zij toch deze week niet afloopen zou.

Het voorstel der Voorzitters wordt verworpen en de vergadering gescheiden tot Maandag te half drie uur.

BUITENLAND.

Rome. — Z. H. Paus Leo XIII heeft aan kroonprins Danilo van Montenegro de Pius-orde eerste klasse geschonken. Men beschouwt deze onderscheiding als een bewijs van 's Pausen tevredenheid over de gevoerde onderhandelingen tot regeling der betrekkingen tusschen de Katholieke Kerk en den Montenegrijnschen Staat.

Frankrijk. — Was de opgewondenheid over de komst der Russen al groot, gaandeweg stijgt zij al hooger en hooger. De gewestelijke raad der Beneden-Alpen heeft den wensch kenbaar gemaakt, dat de dag der komst van het eskader in geheel Frankrijk als een nationale feestdag gevierd worde. Overeenkomstig dien wensch heeft Deloncle, afgevaardigde uit dat gewest en lid van den raad, aan den minister van binnenlandsche zaken, het volgende telegram gezonden: "Wij stellen voor, den 13n October, den dag van de komst van het Russische eskader te Toulon, in het geheele land als een nationale feestdag te vieren. De daarvoor vereischte credieten kunnen door een besluit van den raad van state toegestaan worden. De nieuwe kamer zal dit gewis bij acclamatie goedgekeurd." Een nationale feestdag, dat is stilstand in nagenoeg alle zaken! De gewestelijke raad van de Bouches-du-Rhône heeft zijnerzijds den prefect verzocht bij de regeering stappen te doen, opdat deze zich tot de Russische regeering wende, ten einde van haar gedaan te krijgen, dat het eskader ook aan Marseille een bezoek brengt, nadat het Toulon verlaten zal hebben. Voorts heeft de raad aan de regeering verzocht om in elk geval aan de Russische regeering de uitnoodiging aan de officieren van het eskader over te brengen, om een te Marseille geven feest, op een door hen te bepalen dag, te komen bijwonen. Het feest zou dan gevolgd worden door een plechtige receptie in het hotel der prefectuur. De raad heeft zelf reeds bij voorbaat eene commissie van negen leden benoemd tot organisatie van het feest van Marseille. Het programma der feesten te Parijs bij de komst der Russische officieren is nog niet opgemaakt. Maar het staat vast, dat er eene gala-voorstelling in de groote opera zal plaats hebben, bij welke gelegenheid alle artisten en koristen het Russische volkslied zullen zingen. De beweging tot deelneming aan de feesten wordt bijna algemeen. Tal van vereenigingen en privaatpersonen, niet tot de drukpers behoorende, hebben zich bij het feestcomité aangemeld tot de deelneming. De president der republiek zal bij zijn vertrek naar Toulon vergezeld worden door den Russischen gezant en eenige ministers. De gewestelijke raad van Var, die reeds in beginsel besloten had geldelijk bij te dragen tot de feesten, heeft thans bij acclamatie eene som van 10,000 fr. daarvoor toegestaan.

— De hertog van Aumale vermeerdert nog steeds de verzamelingen van kunstvoorwerpen en oudheden in zijn kasteel Chantilly, dat hij, met al wat het bij zijn dood bevatten zal, vermaakt heeft aan het "Institut de France." Hij heeft kort geleden weder een oud kerkboek gekocht, dat koning Lodewijk IX, de "heilige Lodewijk" 600 jaren geleden gebruikte. Het was 200 jaren in het bezit der familie van den graaf d'Avaux, van wien de hertog het kocht.

— De Nationale Bond heeft eene oproeping gedaan tot alle Katholieken van Frankrijk, om met eene groote godsdienstige betooging de aankomst van het Russisch eskader te vieren.

Er is sprake van eene groote feestelijkheid in bassiliek op den Montmartre.

— De *Matin* vermeldt naar aanleiding van de op handen zijnde komst van het Russische eskader te Toulon een voor ons Nederlanders niet onbelangrijke en toch niet algemeen bekende bijzonderheid omtrent den oorsprong van de Russische marinevlag. Behalve de keizerlijke standdaard toch, die de wapenfiguur van Rusland den zwarten dubbelen adelaar in geel, vertoont en behalve de nationale vlag, wit blauw, rood (een vrije navolging van de Hollandsche driekleur) heeft Rusland een afzonderlijke vlag voor de vloot, zijnde in wit een blauw *kruis*. Deze is volgens de *Matin* zoo ingesteld door Peter den Groote, ter herinnering aan zijn admiraal Cruys, een Hollansch scheepbouwmeester, dien hij meenam naar Rusland, en die aldaar de marine georganiseerd heeft.

— De nieuwe telescoop voor de sterrewacht te Greenwich is gereed. Er is van 1885 af aan gewerkt. Alleen het maken van de objectief-lens van den nieuwen equatoriaal (7 decimeters in middellijn) heeft drie jaren geduurd. Het nieuwe toestel, een der beste en grootste ter wereld, kan zoowel voor het observeeren als voor het photografeeren van sterren gebruikt worden. Sterren, die door de beste kijkers niet te zien zijn, kunnen namelijk, zooals men weet, met behulp van photografische platen worden waargenomen.

— Af en toe komen er nog curieuse staaltjes aan het licht uit het verkiezings-tijdperk. Men ziet er uit, meer nog dan men tot nu toe wist, hoe sommige verkiezingen in het werk zijn gegaan. Zoo heeft de tot afgevaardigde gekozen kapper Chauvin aan zijn kiescomité 3000 fr. beloofd van de 9000 fr., die de staat den afgevaardigde jaarlijks ter vergoeding toekent. De hoedemaker Faberot, voor wien Floquet de vlag heeft moeten strijken, is milder geweest dan Chauvin: hij heeft zijn comité 5000 fr. beloofd. Henri Rochefort zegt hierover het zijne in *l'Intransigeant*. Hij beroemt er zich op dat hij de uitvinder is van het mandat imperatif: maar tot hetgeen wat nu geschied is, was hij nooit te vinden. Met dat stelsel wordt het beroep van lid van een kiescomité de beste en winstgevende van alle sinecures. De Parijsche correspondent van de *Indépendance Belge* schrijft dat hij kiesdistricten kent, waar de candidaten elkander opgeboden hebben in gemaakte vrijgevigheid. Een hunner zeide: "Indien gij mij tot afgevaardigde kiest, sta ik de helft mijner 9000 fr. af voor het schoolfonds en het liefdadigheidsbestuur in het arrondisse-

ment," — "En ik," zeide de ander: "Ik geef drie derden van mijne vergoeding."

Duitschland.—Behoort de nieuwe Hertog van Coburg-Gotha zich als zoodanig tevreden te stellen met de praedicaat „Hoogheid" of wegens zijne afkomst dat van „Koninklijke Hoogheid" aan te nemen? Gelijk onlangs gemeld werd, is daarover reeds veel geschreven. Het is dus niet van belang ontbloot, thans te vermelden, dat de officieele bekendmakingen die van wege het hof in het Coburger *Regierungsblatt* worden geplaatst, beginnen met de woorden: „Het heeft Zijne Koninklijke Hoogheid den Hertog behaagd," enz.

— Naar men verneemt heeft keizer Wilhelm, die eerst thans de ernstige ziekte van Bismarck had vernomen, hem per telegraaf zijne deelneming betuigd en hem tevens, wegens het ongezonde klimaat van Friedrichsruhe, een verblijf in een keizerlijk kasteel aangeboden. Bismarck heeft in een uitvoerig telegram daarvoor zijn levendigen dank betuigd, maar op raad van dr. Schweiniger, die zich verkaarde tegen eene verandering van verblijf en van gewoonten, geweigerd van het aanbod gebruik te maken. Alle bladen met uitzondering van de sociaal-democratische *Vorwarts* en de radicale *Volks-Zeitung*, begroeten met vreugde de toenadering van den Keizer tot prins Bismarck.

— De zelfmoorden nemen in het Duitsche leger onrustwekkend toe. De *Frank. Zeitung* deelt mede, dat in de Pruisische, Saksische en Wurtemburgsche troepen (de Beiersche niet medegerekend) van 1882 tot 1892, 2352 zelfmoorden hebben plaats gehad. Het blad besluit uit eene vergelijking tusschen de tijdperken, dat de toename van zelfmoord gelijken tred houdt met den vooruitgang van het militair onderwijs, wat zou bewijzen, dat het verschijnsel moet worden toegeschreven aan de hardheid van het stelsel en niet, zooals de militaristen zoo gaarne zouden doen gelooven, aan liefdesmart en heimwee.

— Met maakt zich in Duitschland ongerust over het financiëel verval van Italië. Duitschland moet met kracht tusschenbeiden komen, roept het *Berliner Tageblatt* uit, om Italië's crediet te redden, want zoodra het niet meer in staat is, zijne verplichtingen te vervullen, zal het drievoudig verbond er schade door lijden en misschien zelfs gevaar door loopen. Er moet dus het mogelijke en zelfs het onmogelijke gedaan worden, gaat het blad voort, om onzen bondgenoot te redden. Dat is de plicht der Duitsche bankiershuizen, en als dezen steun onvoldoende is, moet het Engelsche kapitaal medewerken, om te voorkomen dat Italië's staatkundig crediet tenonder ga.

De *Kreuzzeitung* zegt: Hoewel het nauwelijks te gelooven was, dat de regeering tot dien maatregel zou overgaan, heeft Italië besloten, de douane-rechten in goud te ontvangen. Aldus verdwijnen de voordeelen van het Duitsch-Italiaansch handelstractaat, daar het agio de invoer rechten met 12 percent verhoogt.

Ook de *Nationalzeitung* betreurt deze zijdelingsche tariefverhooging en smeekt Duitschland en Engeland den economischen ondergang van Italië te verhinderen, waaraan Frankrijk werkt.

— Er zijn zooveel gediplomeerden in Duitschland, die zich geen brood meer kunnen verschaffen, dat, toen onlangs eene Hamburgsche reederij een scheepsdokter vroeg, die geen jaarwedde zou krijgen, 51 jonge doctoren in de geneeskunde zich aanboden, alleen om maar den kost en een onderdak te hebben! Ziedaar de treurige gevolgen der standverheffing en der minachting, waarin het eerzaam handwerk is gebracht!

— Op het congres te Lausanne, tegen de onzedelijke lectuur, is blijkens een telegram groote opgewondenheid ontstaan, doordien de Duitsche rapporteur de uitbreiding der zedelooze lectuur in Duitschland aan den invloed van zekere Fransche schrijvers weet. De Fransche afgevaardigden, in hun nationaal gevoel gekwetst, protesteerden heftig, en de voorzitter had veel moeite, om de orde te herstellen.

Waarlijk, Duitschland heeft onder het opzicht van lectuur niets aan Frankrijk te verwijten. Berlijn is tegenwoordig al bijna even gemeen als Parijs. Kortelings is voor de Berlijnsche rechtbank, zooals wij in de *Germania* lezen, eene vervolging behandeld tegen den uitgever B., die ontuchtige boeken met dito platen drukte, voor welker vervaardiging hij twee mannen, dertien jongens en een aantal jongemeisjes aan het werk had. Die drukker was tevens uitgever van een Protestantsch kerkelijk blad!

De vervolging was ingesteld op aanklacht van den vader van een der leerjongens. De knaap had zich thuis eene gemeene uitdrukking laten ontvallen, en toen zijn vader hem daarvoor strafte, antwoordde hij: "Waarom maakt ge daar aanmerking op, als ge me ergens in de leer doet, waar ik voortdurend zulke dingen hoor en lees?"

Belgie.— De toebereidselen tot de Tentoonstelling van Antwerpen in 1894 zijn in vollen gang.

De voorgevel, aan het einde der Zuiderlei, zal 265 meters lang zijn. Een achthoekige vestibul, van 20 meters doorsnede, hebbende drie breede en rijk versierde portieken, zal tot eereingang dienen. Het inwendige vormt een reusachtigen koepel, welke rust op 8 kolommen. Deze koepel zal 45 meters hoogte hebben en zich verheffen boven al de andere constructies der wereldtentoonstelling.

Boven dien koepel wordt een sierlijk verguld campanile geplaatst, verbeeldende het fort uit Antwerpen's wapen; deze constructie is nog 10 M. hoog en zal bij feestdagen electrisch verlicht zijn. Aan de basis schijnt de koepel te rusten op 6 zinnebeeldige sfinxen. De bevloering van den hoofdingang bestaat uit rijk mozaiek.

Nevens den hoofdkoepel ziet men twee groote lichtbaken oprijzen van 35 meters hoogte. Zij zijn versierd met koningskronen en zullen gekleurde lichtstralen uitwerpen van een tooverachtig effect.

Verder bemerkt men twee monumentale trappen, rijk versierd met standbeelden, vazen en bloemen. Zij leiden langs beide kanten tot de koninklijke tribunen en de terrassen, die gelegen zijn boven de galerijen, die zich verder links en rechts op eene lengte van 80 meters ieder uitstrekken, terwijl de gevel langs beide kanten uitloopt op sierlijke paviljoenen, die ook tot ingangen dienen.

Al is het ontwerp niet origineel, daar het geheel een samenraapsel is van de gevels der verschillende wereldtentoonstellingen uit de laatste jaren, zal de gevel wel voldoen.

Een der aantrekkelijkheden van de tentoonstelling zal zijn eene reusachtige vastliggende luchtballon, waaraan een geheel koffiehuis hangt, tot hetwelk men zonder gevaar door middel van lifts zal kunnen opstijgen.

De ballon ligt evenals het daaronderhangend „luchtkasteel" met tal van sterke kabels onbeweeglijk vast. Barsten kan hij niet, daar hij, evenals de waterdichte schepen uit vele kleine ballons is samengesteld. De ballon wordt electrisch verlicht, heeft telefonische verbinding, is van bliksemafleiders voorzien en tevens, hoewel hij honderd kilo drukking (zware storm) kan weerstaan, van een toestel, om hem bij orkaan, die tevoren, door het observatorium zal worden aangekondigd, in een half uur neer te halen. Elke zes minuten gaat een lift naar boven en een andere tegelijk naar beneden. Men spreekt ervan, om uit den ballon het geheele tentoonstellingsterrein electrisch te verlichten.

België zal gedurende de wereldtentoonstelling bijzondere postzegels uitgeven: rose van 5, grijze van 10 en gele van 25 centimes, die het wapen van Antwerpen en het opschrift „Tentoonstelling 1894" zullen dragen. Zij zullen voorzien zijn van het Zondagsstrookje.

Engeland.—Door ongelukken met Engelsche schepen, kwamen van 1891—1892 in het geheel 2585 zeelieden en reizigers om en verloren 565 opvarenden van vreemde schepen het leven in de nabijheid der Engelsche kust. Van de eerste categorie werden 9977, van de tweede 3786 gered. Van het totaal aantaal zeelieden op Engelsche schepen vonden 0.53 pCt. den dood in de golven. Wel treurig is het, dat bij 147 van de 229 gevallen, waarin een onderzoek ingesteld werd naar de schuldigen van een ongeluk op zee, het ongeluk te wijten was aan de onachtzaamheid of den mislag der opvarenden en dat in 87 gevallen kapiteins of stuurlieden in de uitoefening hunner betrekking geschorst moesten worden.

In 't geheel gingen van ult. Juni 1891 tot ult. Juni 1892, 547 Britsche schepen verloren. Het transport per stoomschip was veel veiliger dan dat per zeilschip. Terwijl in 16 jaren per zeilschip 1,172,823 tons minder en per stoomschip 4,306,637 tons meer verscheept werd, gingen bij de eerste schepen 134,910 tons, bij de laatste slechts 88,712 tons verloren.

— Kardinaal Bourret heeft in de basiliek te Lourdes plechtig de Russische vlag gewijd, welke door de Katholieken van St.-Petersburg is aangeboden (dezen hebben ook eene Lourdeskapel in de St. Catharinakerk te St. Petersburg opgericht). De kardinaal wees in zijne rede op de levendige sympathie, welke de beide volken verbindt, en begroette in deze vlag het voorteeken van de hereeniging der Russische kerk met de Katlieke. Er heerschte groote geestdrift onder de Russische pelgrims,

— De kolennood, die in Londen heerscht, tengevolge van de werkstaking in de uitgebreide mijn-districten van de *Midlands*, dwingt reeds door de overzeesche naburen van brandmateriaal voor hunne industrieën op het vaste land te voorzien. Dat zij daartoe van den uitvoer uit de Nederlandsche havens gebruik maken, zal waarschijnlijk wel tijdelijk zijn, daar ook reeds uit België steenkolen in Engeland worden aangeboden.

Oostenrijk.— Dat onze Keizer, ondanks zijnen ouderdom, nog een kloek man is, die van geen klein gerucht is vervaard, heeft hij nog dezer dagen bewezen. Ofschoon de vrees van cholera zich zoo wat van iedereen meester gemaakt heeft, dacht de Keizer dat het zijn plicht was daar te gaan waar zijne soldaten moesten manœuvreeren en hij is vertrokken naar Gallicië, ondanks het afraden zijner geneesheeren. De vermoeienissen van zijn verblijf in Gallicië hebben den grijzen Keizer niet weerhouden de krijgsbewegingen te gaan bijwonen in Hongarije, een streek waar ook der cholera heerscht. Nog eens heeft hij gezegd: als mijne soldaten er heen moeten, is 't billijk dat ik er ook heen ga. Zoo verstaan we 't ook; en de populariteit des Keizers laat zich in die omstandigheden begrijpen. De Keizer stijgt nog flink weg te paard, alhoewel zoo flink niet meer als aartshertog Albrecht, bestuurder der manœuvres in Gallicië, die 76 jaar oud is en dikwijls 6 uren aan een stuk in den zadel heeft gezeten. Die Habsburgers zijn van ijzer gesmeed, zou men zeggen. Frans-Jozef heeft van jongs af die gaaf der onverschrokkenheid bezeten. Toen hij onder Radetzky deelnam in den veldtocht tegen Italië, was hij altijd het heetst in 't gevecht en toen de grijze maarschalk morde, placht hij te zeggen: daar zijn immers genoeg aartshertogen in Oostenrijk, dat het er op een niet aan komt.

— Aan het hof te St.-Petersburg wordt veel gesproken over twee gevallen, welke zich hebben voorgedaan en aantoonen, hoe vijandig de Czaar jegens den Duitschen keizer gezind is.

De koning van Zweden had de vorstelijke gasten van Fredensborg uitgenoodigd een uitstapje te doen naar het eiland Huen, om daar eene groote jachtpartij te houden. De Czaar had de uitnoodiging reeds aangenomen, maar vernomen hebbende, dat ook keizer Wilhelm was uitgenoodigd, gaf hij kennis door ongesteldheid verhinderd te zijn.

Het tweede geval is, dat keizer Wilhelm den koning van Denemarken had geschreven, op zijn reis naar Zweden ook Fredensborg te zullen bezoeken, om er den koning en zijne gasten te begroeten. Toen de Czaar dit vernam, gaf hij zijn voornemen te kennen, om vóór dien tijd naar Rusland terug te keeren. Natuurlijk kwam dit den keizer ter oore, en deze schreef uit Berlijn aan koning Christiaan, dat onvoorziene omstandigheden hem dwongen zijne reis naar Zweden uit te stellen, en hij tot zijn spijt dus moest afzien van het plan, om Fredensborg onderweg aan te doen.

De spanning is zoo groot, dat de Czaar vóór zijn vertrek naar Denemarken den Duitschen gezant niet in tijdelijke afscheidsaudientie heeft ontvangen, wat hij anders altijd deed.

— In de groote zaal der bibliotheek te Weenen zijn tegenwoordig in eenige vitrines tentoongesteld eene reeks zeldzame stukken, die voornamelijk een beeld geven van alle stoffen, die, totdat het papier tot het schrijven in gebruik kwam, dienden om er schriftelijk zijne gedachten op uit te drukken. Zeldzame handschriften worden daardoor tevens tentoongesteld.

Spanje.— Verscheidene Carlistische hoofden, in de nabijheid der grens vergaderd, hebben kennis genomen van de instructiën van den kroonpretendent, die tot het betrachten van kalmte en onthouding aanspoort. Deze instructiën wekken groote teleurstelling. De onverzoenlijke Carlisten willen onvoorwaardelijk partij trekken van de beweging onder een deel der bevolking te San Sebastiaan.

Servie.—Volgens bericht uit Cettinje heeft Peter Karageorgewitch per telegram aan koning Alexander zijn dank betuigd voor diens bekend nederleggen van een krans op het graf van zijn vader Kara-George. Deze edele, voor de eerste maal door eenen Obrenowitsch voltrokken daad, zegt hij, zal door het geheele Servische volk met dankbaarheid begroet worden, en ofschoon ver van het vaderland verwijderd, erkent hij met dankbaarheid de waardige wijze, waarop de Koning zijn voorgeslacht en de nagedachtenis van een groot held geëerd heeft.

Zweden.— Berichten uit Kopenhagen melden dat het parlement de grondwetsherziening voor IJsland bekrachtigd heeft.

Egypte.— De regeering heeft in Egypte een hof van assises ingesteld, dat in zijn eerste zitting reeds een misdadiger tot 5 jaar gevangenis heeft veroordeeld. Vroeger moest de Grieksche consul ernstige misdadigers naar Athene zenden, om daar terecht te staan, met het gevolg, dat er vele wegens gebrek aan bewijs ontslagen werden van rechtsvervolging, die dan spoedig naar Egypte terugkeerden. Daar de Grieken het talrijkst zijn van de Europeanen en den meesten last bezorgen aan de Egyptische overheid, verwacht men van de nieuwe instelling een gunstigen invloed op de vermindering van misdaden.

Rusland.—De *Grashdaning* herinnert Europa er aan, dat Rusland vroeger reeds eskaders in de Middellandsche zee gehad heeft, die soms 12 schepen telden. In Ajaccio had het toen ook een voorraadpakhuis, een ziekenhuis, een badhuis en een kerkhof. In 1858 kreeg Rusland van de regeering van Sardinië een groot huis aan de baai van Villafranca. In de jaren 1861—1863 werden in dat huis een smidse, een hospitaal en een tuigage-werkplaats gemaakt. Villafranca ligt vlak bij Nizza, tegenwoordig dus in Frankrijk.

— Het departement van geneeskunde heeft een aantal doctoren naar Midden-Azië gezonden met de opdracht de geneeskrachtige werking der *ferula gumbal* te bestudeeren,— eene plant, welke door de inboorlingen dier streken gebezigd wordt als geneesmiddel tegen de cholera en vaak met den besten uitslag. Het sap dezer plant, dat een zeer bitteren smaak en muskus-achtigen geur heeft, geneest de kramp.

Amerika.—Dat de Amerikanen regen maken, als 't niet regenen wil, werd onlangs vermeld. Dat geschiedt door hoog in de lucht een hoeveelheid dynamiet te doen ontploffen, tengevolge waarvan door luchtverdunning zich wolken moeten vormen. 't Is eveneens bekend, dat dit middel in de meeste gevallen niet gelukt.

Een paar dagen geleden, zoo lezen wij in een dagblad, zouden een paar kooplui en een dynamiethandelaar te New-York er eens een proefje van nemen. Een talrijk publiek was op de been, de dames hadden haar paraplu voor alle voorzichtigheid meegenomen, en jawel, de ballons en de vliegers met dynamiet geladen gingen de lucht in. Een oorverdoovend geknal deed zich hooren, maar regen kwam niet, geen enkele druppel zelfs. Wel kwam er een ballon naar beneden vallen, wiens dynamietlading nog niet ontploft was, en tot overmaat van ramp viel die ballon midden tusschen het volk. Elk oogenblik kon er een ongeluk gebeuren. Verschrikt stoven de menschen uiteen en liepen zoo hard zij konden. Boem! daar kwam de slag en de achterblijvers hadden het aan de vlugheid hunner beenen te danken, dat ze het er met een lichte brandwonde afbrachten.

—In de woestijn van Colorado, Noord-Amerika, is eene belangrijke vondst gedaan. Goudzoekers vonden, in de nabijheid van de Mexikaansche grens, bij het delven de overblijfselen van een reusachtig gebouw. Daar was de ruïne van eene zuilenhal, welke een 18 voet uit het zand stak. De zuilen waren met groote granietblokken gekroond. De zuilen aan den oostelijken kant waren naar het model van slangenkoppen gehouwen, de zuilenrij aan de westzijde had een eigenaardig voorkomen, zooals in de bouwkunst niet bekend is. Verder vond men nog eene granieten trap, waarvan echter slechts eenige treden zichtbaar waren. Met behulp van eenige inwoners van San Diego is nu eene expeditie uitgerust om de bouwvallen uit te graven. Het schijnt, dat in die woestijn nog andere overblijfselen van eene verloren beschaving gezien zijn.

Advertentie

Den 28 October a. s. hopen onze geliefde Ouders hun vijf en twintig-jarige echtvereeniging te herdenken.

Hun dankbare kinderen,
J. H. M. ELLIS,
Cand. Arts.
A. G. ELLIS.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Januari t/m. 30 Juni 1891, onder N°. 4901 A t/m. N°. 8923 A zal plaats hebben op Donderdag den 9n. November a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 19 October 1893.
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Januari te 30 di Juni di 1891, bao di noember 4901 A te noember 8923 A, lo toema lugar Djaweebs, dia 9 di November i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 19 di October 1893
President,
M. P. CURIEL.

La vara mágica mendigo.

Cierto dia llegóse un mendigo á un monasterio y pidió una limosna, pero á esa época había en el país una gran carestía y la limosna le fué rehusada. Marchóse el mendigo lamentándose. El prior sin embargo, se movió á compasion y dijo: "llamad á ese pobre hombre atrás y dadle el último bocado que haya en el monasterio." Al recibir el pan de manos del religioso el mendigo tendió su vara en el suelo, y al recogerla de nuevo, viose brotar del mismo lugar donde habia estado la vara una fuente de agua pura y cristalina.

Esta es la historia de una fuente que aun existe en cierta aldea de Francia. No vemos inconveniente en creerla, pues que la lección es más importante que el hecho. La benevolencia y la gratitud valen más que las cosas ú objetos que las manifiestan.

Los siglos han seguido su pesado vuelo. El monasterio está hoy convertida en ruinas, y los monges no existen ya, pero las avecillas cantan con regocijo sobre las quebrantadas paredes y el agua de la fuente del mendigo sigue siendo tan dulce como nunca. Aun hoy dia los transeuntes beben de ella, mostrándose tan agradecidos de poder apagar con ella su sed como el mendigo lo estuvo con el pan del prior.

No está al alcance de todos poder recompensar un favor con tanta esplendidez como la hizo el mendigo pero al menos sabemos apreciar la buena suerte cuando esta nos toca.

Hemos recibido últimamente una carta que concluye con estas palabras: "Doy á Vds. permiso para hacer público este milagro." Dice el autor de dicha carta que ha estado sufriendo por mucho tiempo de enfermedad del corazón. "Me era imposible andar," dice, "ó moverme sin esperimentar palpitación alarmante y otros síntomas que me ocasionaban mucha inquietud. Mi médico me ordenó el iodo y otras medicinas, pero ninguna de ellas me aliviaba. Por casualidad un dia uno de sus folletos llegó á mis manos, y despues de haber tomado tres botellas del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, mi enfermedad me abandonó por completo. (Firma) FRANCISCO RUEDA, Calle de Tendillas de Santa Paz, Núm°. 27 Granada, Octubre 14 de 1892."

"Este milagro" como lo llama el Señor Rueda, "puede esplicarse fácilmente sobre principios naturales. Dicho señor era víctima de la indigestión y dispepsia y sus dolencias en el corazón eran uno de los síntomas y resultados de esa común y peligrosa enfermedad. Los venenos procedentes del estómago en cuyo órgano reinaba la dispepsia esparciendo el malestar por todo el cuerpo eran lo que ocasionaba todo el daño. Es verdaderamente lástima que la gente pregunta de donde procede casi siempre las enfermedades, es decir, de los órganos debilitados y entorpecidos de la digestion, y que no sepan que les seria fácil hacer deliberadamente lo que el Sr. Rueda hiciera por una casualidad, ó sea, emplear el Jarabe Curativo de la Madre Seigel desde luego que se manifiesten indicios de algún desórden; pero este caso y otros idénticos les servirá de lección."

"Me dirijo á Vds. para participarles" dice otro corresponsal, "que he estado sufriendo durante cinco años con una enfermedad en el estómago, y ninguna medicina pudo aliviarme de los dolores ni del vómito. Casi todo lo que comía ó bebia lo devolvía un cuarto de hora después. Tantos y tan crueles eran los dolores que sufría, y en tan diferentes partes del cuerpo, que no parecía sino que era yo víctima de varias enfermedades á la vez.

"No obstante, después que empecé á emplear el Jarabe de la Madre Seigel, me curó por completo en menos de un año. De Vds. Afmo. (Firma) SEBASTIAN JIMÉNEZ, Medina. Sidonia (Cádiz), Septiembre 29 de 1892."

Nada misterioso hay en esto. En lugar de ser víctima de varias enfermedades, nuestro amigo lo era solamente de una, ó sea la indigestión y dispepsia lo cual era lo bastante. Afortunadamente ese remedio tan eficaz y tan conocido ya, curó dicha enfermedad y le dejó tan saludable y fuerte.

El mendigo pidió pan. Ya contaba con el apetito. El Jarabe de la Madre Seigel hace más, pues dá el apetito y la digestion á los que están á punto de morir en presencia del alimento que no puede sotarme.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.	Venezuel.	Philadelphi.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Aug. 16	Aug. 26	Sept. 6	Sept. 16	Sept. 26	Oct. 5
Komt aan te CURAÇAO	,, 22	Sept. 1	,, 12	,, 22	Oct. 2	,, 11
Vertrekt van ,, ...	,, 23	,, 2	,, 13	,, 23	,, 3	,, 12
Komt aan te PTO. CABELLO	,, 24	,, 3	,, 14	,, 24	,, 4	,, 13
Vertrekt van ,,	,, 24	,, 4	,, 14	,, 25	,, 4	,, 13
Komt aan te LA GUAYRA..	,, 25	,, 5	,, 15	,, 26	,, 5	,, 14
Vertrekt van ,,	,, 29	,, 9	,, 19	,, 29	,, 9	,, 10
Komt aan te PTO. CABELLO	30	,, 10	,, 20	30	,, 10	,, 10
Vertrekt van ,,	,, 30	,, 11	,, 20	,, 30	,, 10	,, 12
Komt aan te CURAÇAO	,, 31	,, 12	,, 21	Oct. 1	,, 11	,, 18
Vertrekt van ,, ...	Sept. 1	,, 12	,, 22	,, 2	,, 11	,, 19
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en Mails aan wal te zetten en in te nemen	,, 2	,, 13	,, 23	,, 3	,, 12	,, 21
Komt aan te NEW-YORK...	,, 8	,, 19	,, 29	,, 9	,, 18	,, 27

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug. 23	Sept. 2	Sept. 13	Sept. 23	Oct. 3
Komt aan te MARACAIBO......	21	3	14	24	4
Vertrekt van ,, ...	30	10	20	30	9
Komt aan te CURAÇAO......	31	11	21	Oct. 1	10

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Ca.,
Agenten.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geve van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA "C & L. ... Curaçao.